

Р Е Ш Е Н И Е
№ 297
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

гр. Перник, 01 април 2014 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание проведено на пети март през две хиляди и четиринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ

ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря **В.Х.** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д.№100** по описа на съда за **2014 г.**, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Изпълнителна агенция по лекарствата срещу решение №1215 от 05.12.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№699 по описа на съда за 2013 г. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление №РД-И-050 от 01.04.2013 г. на Изпълнителен директор на ИАЛ. С отмененото НП на Д.С.Т. – помощник фармацевт, за нарушение на чл.220, ал.3 във връзка с чл.219, ал.1 от ЗЛПХМ и по чл. 23, ал. 1 и чл. 22, ал.4 от Наредба №28 от 09.12.2008 г. за устройството, реда и организацията на работата на аптеките и номенклатурата на лекарствените продукти (Наредба №28/09.12.2008 г.) и на основание чл. 294 от ЗЛПХМ, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 (хиляда) лв.

Жалбоподателят твърди, че решението на първата съдебна инстанция е неправилно и незаконосъобразно, като постановено в нарушение на закона – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 на ЗАНН. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция и да се произнесе по същество, като потвърди процесното наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – Д.С.Т., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата, пледира за правилност и законосъобразност на изводите на първата съдебна инстанция и моли решението на районния съд да бъде оставено в сила.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник, предлага решението на първоинстанционния съд да бъде оставено в сила, като правилно и законосъобразно.

Административен съд - Перник, като прецени събраните по делото доказателства, съобрази сочените касационни основания и извърши проверка в пределите по чл. 218 от АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане по същество.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение Районен съд – Перник, след преценка на представените и събрани във връзка със спора доказателства е приел за безспорно от фактическа страна, че на 26.01.2013 г. при извършена от инспектори на ИАЛ проверка в обект на контрол аптека, находяща се в гр.Перник, ул.***** № 20 Д.С.- помощник-

фармацевт и служител в обекта, при извършена контролна покупка е отпуснал лекарствен продукт с режим на отпускане „по лекарско предписание“, без да поиска и без да му бъде предоставена рецепта (лекарско предписание). За така установеното, със съставяне на АУАН на 27.03.2013 г. срещу Д.С.Т. е образувано административнонаказателно производство, завършило с издаване на процесното наказателно постановление.

При така установеното по фактите районният съд, извършил цялостна проверка за законосъобразност установил от правна страна, че производството по налагане на административно наказание се е развило незаконосъобразно поради липса на посочване в процесния акт задължителни реквизити, които са преценени като съществено нарушение на административно производствените правила. На основание тези си извод районният съдия е отменил процесното НП като незаконосъобразно без да разглежда спора в неговото същество.

Касационната инстанция споделя изводите на първостепенния съд довели до отмяна на атакуваното наказателно постановление. Съгласно чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, актът за установяване на административно нарушение се съставя в присъствието на нарушителя, като изключенията от този принцип са регламентирани в ал. 2 на посочената норма. Разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН предвижда, че след съставянето АУАН следва да бъде предявен на нарушителя за подпис или да му бъде изпратен за връчване по реда на чл. 43, ал. 4 от ЗАНН. Тези нормативно установени изисквания гарантират и обезпечават правото на защита на лицето, спрямо което е образувано административно-наказателното производство, в т.ч. правото да се запознае със съдържанието на АУАН; да направи възражения и да даде обяснения към момента на съставяне на АУАН, които обяснения да бъдат включени като част от съдържанието на акта съгласно чл. 42, т. 8 от ЗАНН; да поиска събирането и/или да представи доказателства и писмени възражения по реда на чл. 44, ал. 1 от ЗАНН и т. н. В случая, АУАН не е предявен и връчен при спазване на разпоредбата на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. Неспазването на тези изисквания води до незаконосъобразност на наказателното постановление, тъй като е ограничено правото на нарушителя да се защити още в хода на самата административно-наказателната процедура. Не се споделят изложените от касатора съображения, че подписването на акта от нарушителя е достатъчно, за да бъде спазена процедурата по ЗАНН. Действително разписката не е реквизити от АУАН, но попълването ѝ е самостоятелен етап от формалната процедура установена в ЗАНН, като не е от нарушенията, които могат да бъдат санирани по реда на чл. 53 от ЗАНН. Правилен е изводът на първостепенния съд, че тези нарушения, доколкото обективно са довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, са от категорията на съществените такива, опорочаващи изцяло производството по реализиране на административно-наказателната отговорност и като такива - абсолютно и достатъчно основание за отмяна на наказателното постановление, като незаконосъобразно.

Не е налице и произнасяне свръх петитум, тъй като в задълженията на въззивната инстанция е да провери законосъобразността на цялата процедура по налагане на административно наказание, като съобрази дали актовете издадени при провеждането ѝ отговарят на установените законови правила. Негово е и задължението да извърши преценка доколко допуснатите нарушения са от категорията на съществените и основание ли са те да се приеме, че НП следва да се отмени.

При това положение законосъобразно въззивният съд е счел, че е допуснато съществено процесуално нарушение и е отменил наказателното постановление без да обсъжда обстоятелствата по същество. Доводите му се споделят. С нередовното предявяване на акта за установяване на административно нарушение по същество се ограничават правата на обвиненото в нарушение лице в административнонаказателния процес, което нарушение само по себе си води до незаконосъобразност на наказателното постановление. Че е така следва и от разпоредбата на чл. 52, ал. 2 от

ЗАНН, съгласно която, ако се установи, че актът не е бил предявен на нарушителя, наказващият орган го връща веднага на актосъставителя.

С оглед изложеното, съдът намира за необосновано възражението на касационния жалбоподател, че НП е издадено в съответствие административно-наказателните процесуални правила. Като го е отменил, районният съд е издал законосъобразно решение. Касационната жалба е неоснователна, не са налице касационни отменителни основания, посочени в нея, поради което решението следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание ч. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК **Административен съд - Перник**

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №1215 от 05.12.2013 г. на Районен съд – Перник, постановено по н.а.х.д.№699 по описа на съда за 2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: